ជំពូកទី ១១

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ២៧ : បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៧

ព្រះហស្តលេខា

នរោត្តម សីហនុ

បានបង្គំទូលថ្វាយនិងជំរាបជូន
សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ និងទី២
ហត្ថលេខា
ម៉ុក ម៉ារ៉េត

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១	នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២
ព្រះហស្តលេខា	ហត្ថលេខា
នរោត្តម រណឫទ្ធិ	**ហ៊ុន សែន**

* * *

ព្រះរាជក្រម នស.រកម.១២៩៦- ៣៧

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ វរ្ម័ន

រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធិពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍ និករោត្តម

ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

* * * * * *

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ នស- ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស- រកត- ១០៩៤- ៨៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស- រកត- ១០៩៤- ៩០ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការ កែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស-រកម-០១៩៦-១៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ស្តីពីការបង្កើត ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ
- ប្រកាសអោយប្រើតាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទាំងពីរ និង អំពីទេសរដ្ឋមន្ត្រី ទទួលបន្ទុកនិតិសម្បទា និង អភិវឌ្ឍន៍ និង ជាមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ស្តីពី ហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៧ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ៣០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៦ នាសម័យប្រជុំលើកទី ៧ នីតិកាលទី១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ ÷

ច្បាប់

ស្តីពី

ហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៧

ជំពូកទី១

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

ស្តីពីចំណូល ចំណាយនៃថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

* * *

មាត្រា ១ : ត្រូវបានអនុញ្ញាតសម្រាប់ឆ្នាំ ១៩៩៧ អោយប្រមូលចូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋនូវពន្ធដារ ភាគទាន អាករផលទុនចំណូលនានា ព្រមទាំងធ្វើអោយសម្រេចនូវអំណោយមូលនិធិបដិភាគ និង ធនធានបានមកពីការខ្ចី ដូចមានចែងក្នុងតារាង "ក "ដែលភ្ជាប់មកជាមួយច្បាប់នេះ ក្នុងទឹកប្រាក់សរុបចំនួន ....១.៤៩៦.៥០០ លានរៀល នឹងត្រូវបែងចែកដូចតទៅ ÷

- ចំណូលជាប្រចាំ ....៨៨៥.០០០ លានរៀល
- ចំណូលជាមូលធន..............................៦១១.៥០០ លានរៀល

មាត្រា ២ : ចំនួនទឹកប្រាក់ជាអតិបរមានៃឥណទាន សម្រាប់ចំណាយក្នុងថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៧ ត្រូវបានកំណត់ស្មើនឹង ....
១.៤៩៦.៥០០ លានរៀល ដែលត្រូវបែងដូចតទៅ ÷

- ចំណាយជាប្រចាំ..............................៨៧០.០០០ លានរៀល
- ចំណាយជាមូលធន..........................៦២៦.៥០០ លានរៀល

មាត្រា ៣ : ចំនួនទឹកប្រាក់ជាអតិបរមានៃឥណទាន សម្រាប់ចំណាយជាប្រចាំរបស់រដ្ឋ សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៧ ត្រូវបានកំណត់ស្មើនឹង ....៨៧០.០០០ លានរៀល

ឥណទាននេះត្រូវបានបែងចែកតាមក្រសួងនីមួយៗ និងស្ថាប័នប្រហាក់ប្រហែលនីមួយៗ និង ទៅតាមប្រភេទនៃ ថវិកាដូចមានចែងក្នុងតារាង " ខ " ដែលភ្ជាប់មកជាមួយច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤ : ចំនួនទឹកប្រាក់នៃឥណទានកម្មវិធីរបស់រដ្ឋ សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៧ - ១៩៩៩ ត្រូវបានកំណត់ស្មើនឹង..................៣.៨៨០.៨១០ លានរៀល

ឥណទាននេះ ត្រូវបានបែងចែកតាមក្រសួងនីមួយៗ តាមកម្មវិធី ឬ តាមគំរោង និង តាមឆ្នាំ ដូចមានចែង ក្នុងតារាង " គ " ដែលភ្ជាប់មកជាមួយច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៥ : ចំនួនទឹកប្រាក់ជាអតិបរមានៃឥណទានភ្ជាប់សន្យា និងឥណទានទូទាត់សម្រាប់ចំណាយជាមូលធននៃថវិការដ្ឋសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៧ ត្រូវបានកំណត់ដូចតទៅ ÷

ក- វិនិយោគដោយហិរញ្ញប្បទានក្រៅប្រទេស

- ឥណទានភ្ជាប់សន្យា ....៧៣៣.០០០ លានរៀល
- ឥណទានទូទាត់ ....៤៨៨.០០០ លានរៀល

ខ- វិនិយោគដោយហិរញ្ញប្បទានក្នុងប្រទេស

- ឥណទានភ្ជាប់សន្យា ....១២២.៨០០ លានរៀល
- ឥណទានទូទាត់ ....១២២.៨០០ លានរៀល

គ- ការរំលស់បំណុលសាធារណៈ

- ឥណទានភ្ជាប់សន្យា ....១៥.៧០០ លានរៀល
- ឥណទានទូទាត់ ....១៥.៧០០ លានរៀល

ឥណទាននេះ ត្រូវបានបែងចែកតាមក្រសួងនីមួយៗ និងស្ថាប័នប្រហាក់ប្រហែលនីមួយៗ និងតាមជំពូកថវិកាដូចមានចែកក្នុងតារាង "ឃ" ដែលភ្ជាប់មកជាមួយច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៦ : ដើម្បីធានាការពារទប់ទល់នឹងការបាត់តុល្យភាពថវិកា ដែលបណ្តាលមកពីចំណូលមិនគ្រប់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា ៤៥ នៃច្បាប់ស្តីអំពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០១ នស.៩៣ ចុះថ្ងៃ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ មានសិទ្ធិចាត់វិធានការរាំងខ្ទប់ ឥណទានលើចំណាយមិនចាំបាច់ នៅពេលណាដែលការប្រមូលពន្ធដារ ពន្ធនិងអាករលើពាណិជ្ជកម្មក្រៅប្រទេស ឬ ផលព្រៃឈើមិនគ្រប់តាមគម្រោងថវិកា ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត ហើយចំណូលមិនគ្រប់នេះ បេះតែបន្តរហូតដល់រយៈពេល ៣ខែ ។ នៅក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌទាំងនេះ ឥណទានរាំងខ្ទប់ មិនមែនជាឥណទានទំនេរសម្រាប់រដ្ឋមន្ត្រីជាអាណាប័កដើមខ្សែនិងអភិបាលខេត្ត ក្រុង ជាអាណាប័កផ្ទេរសិទ្ធិទៀតទេ ។

គ្រប់កិច្ចសន្យាចំណាយលើឥណទានដែលបានរាំងខ្ទប់ ត្រូវទុកជាមោឃៈនិងមិនមានអានុភាពអ្វីចំពោះរតនាគារទេ ។

ជំពូកទី ២

បទបញ្ញត្តិ

ស្តីពីការទទួលខុសត្រូវនៃអ្នកគ្រប់គ្រងប្រាក់កាសសាធារណៈ

មាត្រា ៧ : ហាមឃាត់ដាច់ខាត មិនអោយប្រធានស្ថាប័នរដ្ឋបាលនិងអាណាប័កដើមខ្សែព្រមទាំងអាណាប័កផ្ទេរសិទ្ធិ ចាត់វិធានការទាំងឡាយណា ដែលនាំអោយកើនចំណាយលើឥណទានថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ ដែលពុំមានចែងក្នុងច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ ឬច្បាប់អនុក្រឹត្យនិងបទបញ្ញាដែលមានពីមុនកិច្ចសន្យាចំណាយ ។

មាត្រា ៨ : ដោយអនុវត្តតាមបទបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១៨ នៃច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០១ សន.៩៣ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ត្រូវបានចាត់ទុកជាកំហុសនៃការគ្រប់គ្រង ដែលបានប្រព្រឹត្តចំពោះរដ្ឋដូចជា :

- រាល់អំពើដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនិងបទបញ្ញត្តិ ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី៣ ខាងក្រោមនេះ ។
- រាល់អំពើដែលបានចុះកិច្ចសន្យាចំណាយលើសឥណទានថវិកា ដែលបានអនុម័តដោយរដ្ឋសភាលើកលែងតែឥណទានដែលបានគ្រោងទុកសម្រាប់បើកបៀវត្ស និងប្រាក់វិភាគទានសង្គម សេវាបំណុល និងសងប្រាក់ខ្ចីដែលបានយល់ព្រមដោយរដ្ឋសភា ព្រមទាំងការបង់វិភាគទានចំពោះអង្គការអន្តរជាតិ ។
- រាល់អំពើដែលជាកម្មវត្ថុ សម្រាប់បង្កើនទឹកប្រាក់ឥណទានថវិកាដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋសភា ដោយធនធានពិសេស ក្រៅពីករណីដែលបានកំណត់ដោយច្បាប់ និងបទបញ្ជាជាធរមាន និងដោយអនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តយល់ព្រម ។
- រាល់កំហុសធ្ងន់ធ្ងរ ដែលនាំអោយមានការខាតបង់ប្រាក់កាសដែលហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈទទួលបន្ទុក ។
- រាល់សកម្មភាពគ្រប់គ្រងដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងច្បាប់ អនុក្រឹត្យ និង បទបញ្ជាដែលអនុវត្តចំពោះចំណូល និងចំណាយរបស់រដ្ឋ ។

មាត្រា ៩ : ប្រធានស្ថាប័នរដ្ឋបាល អាណាប័កដើមខ្សែនិងអាណាប័កផ្ទេរសិទ្ធិ ព្រមទាំងមន្ត្រីរាជការ និង ភ្នាក់ងាររដ្ឋត្រូវទទួលខុសត្រូវដោយផ្ទាល់លើការប្រព្រឹត្តិល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងជំពូកនេះ ។

ជំពូកទី ៣

បទប្បញ្ញត្តិ

ស្តីពីការខ្ចីនិងការធានារបស់រដ្ឋ

[illegible] ត្រូវ បានអនុញ្ញាតអោយខ្ចីមានកំរិតរហូតដល់ [illegible] S.D.R (មួយរយ [illegible]

[illegible] និង ហិរញ្ញវត្ថុ ជាអ្នក [illegible] លក្ខណ៍អក្សរ [illegible] ក្នុងការចុះហត្ថលេខា លើការខ្ចីជាគុណប្រយោជន៍នៃថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ [illegible] ការធានារបស់រដ្ឋ ។

[illegible] មានលក្ខណៈជាការខ្ចី [illegible] ប៉ុន្តែរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង [illegible] នាគារជាតិនៃកម្ពុជា ត្រូវបានទទួល [illegible] ក្នុងកំរិតទឹកប្រាក់ចំនួន [illegible] សម្រាប់ដោះស្រាយ តម្រូវការជាបន្ទាន់ខាងសាច់ប្រាក់ [illegible] ក់បណ្ណរតនាគារនេះ [illegible] ការខ្ចីនិងការធានារបស់ រដ្ឋ [illegible] ឆ្នាំ ១៩៩៧ ត្រូវហាម [illegible] : ៦ [illegible]

[illegible] មួយ មានសិទ្ធិ ចុះហត្ថលេខ [illegible] មធ្យម ខ្ចី ឬ ឥណទានអ្នកផ្គត់ផ្គង់ ឬចុះកិច្ចសន្យាក្រោមរូបភាពទទួលបន្ទុកខ្ចី ឬការធានា កិច្ចសន្យាដែលបានចុះហត្ថលេខាដោយស្ថាប័នសាធារណៈ ឬ ឯកជន ឬ ចុះ

កិច្ចសន្យាក្រោមរូបភាពកិច្ចសន្យាផ្សេងៗទៀត ដែលត្រូវសងបំណុលតាមកាលកំណត់ ឬតាមឆ្នាំដែលស្ថិតនៅក្រៅការអនុញ្ញាតនៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ និងល័ក្ខខ័ណ្ឌទាំងឡាយដែលច្បាប់នេះបានកំណត់នោះទេ ។

មាត្រា ១២ : ល័ក្ខខ័ណ្ឌទាំងឡាយនៃកិច្ចប្រតិបត្តិការនិមួយៗ ត្រូវបានកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តនបទបញ្ញត្តិនៃជំពូកនេះ ជូនរដ្ឋសភារៀងរាល់ ៦ ខែម្តង ។

ជំពូកទី ៤

អវសានបញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៣ : បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយ និងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ១៤ : ច្បាប់នេះ ត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៦

ព្រះហស្តលេខា

នរោត្តម សីហនុ

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២

ព្រះហស្តលេខា ហត្ថលេខា

នរោត្តម រណឫទ្ធិ **ហ៊ុន សែន**

បានបង្គំទូលថ្វាយ និង ជំរាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ និង ទី២

ទេសរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកនីតិសម្បទា និងអភិវឌ្ឍន៍

និងជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ហត្ថលេខា

គាត ឈន់

* * *